

saavidt den kommer til, at den ikke kan meddele os Noget, ikke vil begrunde det paa, at Rigsdagen ikke har nogen Nødvendighed til at afordre en saadan Meddelelse; thi det er efter min Mening klart, at Regjeringen til enhver Tid har Ret og Beføielse til at meddele den danske Rigsdag Alt, hvad den vil og kan, uden at der vil kunne blive Spørgsmaal om nogen Begrændsning med Hensyn til Rigsdagens Berettigelse. Jeg holder mig derfor overbevist om, at dersom det maatte være Tilfældet, at de forhaandenværende Forhold maatte paahvde Regjeringen Tausshed for Diebliffet, da maa det ligge i disse høiere Hensyn til den Stilling, hvori Forhandlingerne med andre Magter befinde sig. Jeg skal altsaa nu tillade mig at spørge den ærede Indenrigsminister:

Vil Ministeriet, under indværende Samling af Rigsdagen, gjøre Folkethinget en Meddelelse om vore indre politiske Forhold og Danmarks Stilling til vore Nabolag Lydsland og Sverrig-Norge?

Indenrigsministeren: Jeg kan overmaade godt forstaae de Motiver, som have fremkaldt den Forespørgsel, der nu er bleven rettet til Indenrigsministeren; men det forekommer mig paa den anden Side klart, at Svaret paa Spørgsmaalet ligger i Spørgsmaalet selv; thi det er henvendt til mig som Kongerigets Indenrigsminister og det angaaer Forhold, som med Rigsdagens Samtykke ere gaaede over til en anden lovgivende Forsamling; — men selv om Regjeringen kunde ansee det for forsvaerligt at see bort fra Competence-spørgsmaalet, vil den ikke kunne give noget andet Svar end: at de her berørte Forhold for Diebliffet ere Gjenstand for Forhandlinger med fremmede Magter, og at det vil være skadeligt

for Landets Interesser, dersom man nu derom vilde gjøre nogen Meddelelse.

Det vil forøvrigt meget let sees, at den Stilling, hvori jeg staaer ligeoverfor det danske Folkething, er grundforskjellig fra de Præcedenser, den ærede Forespørger har paaberaabt sig, væsentlig forskjellig fra den Stilling, hvori Conseilpræsidenten stod ligeoverfor Ordføreren for et stort Antal private Medborgere, og endnu mere forskjellig fra, at officielle Aktstykker gennem Trykken bringes til Almeenhedens Kundskab.

S. A. Hansen: Med Hensyn til det Formelle skal jeg bemærke, at den ærede Indenrigsminister jo er Mellemmand mellem Rigsdagen og det Geheime Statsraad, da der jo ikke er noget andet Medlem af dette, som Rigsdagen kan meddele sig til og hvis Nærværelse den kan vente ved saadanne Leiligheder, og jeg antog det derfor for det Rigtigste at rette Forespørgslen til den høitærede Minister. Jeg indrømmer vel, at det ikke har været mig fremmed, at han ikke vilde kunne gjøre noget Skridt i saa Henseende ene for sit Bedkommende; men Forespørgslen gaaer ud paa, om Ministeriet vil gjøre en saadan Meddelelse, og jeg forudsatte, at denne Affattelse af Spørgsmaalet vilde gjøre, at den ærede Indenrigsminister vilde henvende sig til Ministeriet i dets Heelhed for yderligere at erfare, hvorvidt Ministeriet i det Hele vilde kunne give en saadan Meddelelse eller ikke. Det er imidlertid blot en Formsig, som ikke vedkommer Forespørgslen selv, og det Svar, som Ministeren har givet, har vistnok de fleste ærede Medlemmer ventet sig, men jeg troer desuagtet, at Forespørgslens Fremkomst her har gjort sin store Nytte.